

Brann i Universitetets Aula.

T.B.
1994 Kommunistiske sabotører oversprøylet podiet og salen med bensin.

Brannvesenets arbeid reddet Aulaen fra fullstendig ødeleggelse.

Natt til søndag brøt det ut brann i Universitetets Aula. Brannen skyldes sabotasje. Det ble gjort betydelige skader inne i salen.

Kl. 1,48 natt til i går ble det meldt brann i Universitetets Aula, og få minutter etter var brannfolkene på pletten. Bygningen var da fylt av en tett, gul røyk, og podiet stod i full brann. Da man fryktet for at ilden skulde kunne gripe mere om seg, ble det gjennom radio gitt melding til storutrykning. 5 slanger ble lagt ut, og forgrenet til 8 kraftige strålerør, men bare to stråler ble benyttet.

Det så til å begynne med truende ut, men ved et iherdig arbeid fra brannfolkene side lyktes det å bli herre over ilden i løpet av tre kvarter. Selve etterslokningen tok nærmere 3 timer.

Det var en vanskelig oppgave for brannfolkene, for samtidig som man arbeidet for å bli herre over ilden, måtte man også konsentrere seg om å forhindre ilden i å bre seg. Og det lyktes.

Skadens omfang kunne man i går ikke fullt ut fastslå. Podiet var atskillig ramponert, og de første benkeradene, og flere sofaer er helt eller

delvis brent opp. Munchs vakre vegg-malerier var, som kjent, allerede tidligere fjernet av luftvernsmessige grunner. Istedet var veggene dekket med tøy, og dette er som rimelig kan være blitt helt forkullet. De blyinnfattede vinduer i taket er også blitt skadet en del. Et flyget og to pauker samt en harpe som tilhørte Filharmoniske er også brent opp. Men alle noter som tilhørte Filharmoniske er imidlertid blitt reddet.

Morgenposten hadde i går middag en samtale med politiet som driver etterforskningen, og det ble opplyst at man har konstatert at brannen er påsatt.

Man har under undersøkelsene brakt på det rene at ildpåsatterne har brutt seg inn gjennom en bakdør, og så har de sprøytet bensin og parafin utover podiet og et stykke nedover salen. Man var sikker på at brannen skyldes kommunistiske elementer som tross de kulturelle goder man nyter her i Norge ikke skyr noe for å ødelegge, og bruker de mest umenneskelige framgangsmåter.

Hadde ikke brannvesenet kommet så hurtig til stede, og utført et så godt arbeid, kunne brannen lett fått et betydelig større omfang. Da kunne det ha vært fare for at meste-parten av Domus Media hadde strøket med.

Ryddingsarbeidet begynte allerede tidlig i går morges, og ca. 100 mann var satt i gang med å ordne opp. Allerede i går formiddag var podiet bygget opp igjen, og veggene delvis reparert. På grunn av det hurtige ryddingsarbeid kunne man derfor holde den store konserten med forsterket radioorkester i går kveld. Derimot måtte man avlyse Filharmoniskes offentlige generalprøve som skulle vært holdt i går middag.

Sven Stolpe melder seg som frivillig

Blandt de svensker som har meldt seg som frivillig til fronten i Finnland, er også den kjente forfatteren Sven Stolpe.

Videre har meldt seg sekretæren i den svenske foreningen Norden, hr. Söderblom, — en sønn av avdøde erkebiskop Söderblom.

Farlige mennesker.

Betegnelsen kommunist har alltid hatt en uhyggelig klang i godfolks ører her heime. Disse indvinder hvis eneste formål har vært å skape revolusjon blant befolkningen gjennom terror i bedriftene, attentater mot statsmenn o. l. kom for alvor fram i lyset ved Menstad-affæren. Heldigvis grep statspolitiet inn i tide og fikk på den måten forhindre den revolt som var planlagt og finansiert fra Kreml. Vi husker hvordan Mot Dag-istene i sin tid forsøkte å danne en slags maktkoalisjon i den hensikt å gå til storm mot det bestående samfunn. Norsk mentalitet er imidlertid ikke slik at man i lengden kan avfinne seg med en gruppe heimelagede terrorister. Derfor fikk også Mot Dag til slutt mark i magen og tæret bort. Men det betød ikke at de kommunistiske elementer var forsvunnet for godt. Bakk et foreløpig dekke i Arbeiderpartiet fortsatte de sin forræderske virksomhet i smug og deres asosiale innstilling gir seg utslag framleis. Under denne krigen har okkupasjonsmakten i sørgelig mange tilfelle måttet slå ned på de farligste bandeførerne og la dem få sin nådeløse, men fortjente straff. Til en hver tid vil det være oppviglere som forsøker å fiske i rørt vann. Særlig i krigstid kryper de fram fra sine underjordiske skjulesteder for å begå oppvigleriske handlinger, sabotasje, attentater osv. i den hensikt å lokke menigmann til å tro at det er landets besteborgere som på denne måten gir uttrykk for sin holdning overfor okkupasjonsmakten.

Men hvor grundig blir ikke disse landsforræderne gjennomskuet? Det er vel ikke mer enn en mening om hvor hasardiøst og farlig deres spill er. Det vil aldri lykkes de kommunistiske elementer å få den alminnelige nordmann til å gå med på at Norge skal bli en Sovjet-filial. Selv om sabotørene forlengst burde ha vært klar over dette forhold, forsøker de stadig vekk å gjøre seg gjeldende med sabotasjehandling som i første rekke går ut over forholdsvis uskyl-dige mennesker. De ansvarlige hovedmenn vokter seg vel for å bli knepet og det er bare i de ferreste tilfelle man får has på

de rette. Men krigens lov er hard og det blir ofte gislene det går ut over. Selv om disse samvittighet ikke er av beste slag, sier det seg selv at den straff de illegges virker opprørende på folket.

Forleden dag ble det forøvd et attentat mot jernbanestrekninger i Oslo og omegn. Det var ikke mer enn en mening om hvor hensiktsløs denne udåden var. Uansett politisk innstilling gremmet folk seg over denne nye sabotasjehandling og kan framleis ikke begripe hva hensikten kan være. Av erfaring vet man jo godt hva resultatet blir. Men harmen har enno ikke fått tid til å legge seg før en ny ildgjerning blir oppsporet. Natt til lørdag forsøkte kommunister å svi av Aulaen. Så langt er no landets fiender kommet at de angriper Norges fremste kulturauditorium, Universitetets Aula. Hva har no denne bygning med krig å gjøre. Og hvilken hensikt tjener et slikt attentat. Hvilke mennesker står bak? At det er kommunister har politiet påvist allerede, men hva slags individer dreier det seg om. Hvilken åndelig standard og hvilket moralsk nivå er de i besittelse av? Har de overhodet selv noen gang sittet i det kunstens tempel og latt kulturens største mestere i kunst eller vitenskap bli seg til del? Her må øyensynlig igjen de sletteste instinkter ha talt. Rive ned, trække under fot, forsimple og

ødelegge. Ord som kulturverdier og helligdom er ukjent i disse menneskers vokabularium. Skjønt hva mer kan en vente? Våre heimlige «allierte» må jo følge i de store forbilders fotspor. Når Europas kulturverdier skal legges i ruin av gangsterflyverne, må jo noe liknende gjøres her.

Det må ligge i alles interesse å hindre slike voldshandlinger, som bare røper at opphavsmennene er infisert av bolsjevikiske og jødiske elementer. Det må dessuten ligge i alle gode nordmenns interesse å få sporet opp den bande som her har demonstrert sin unasjonale innstilling og prøver å føre det kulturfiendtlige inn i et sunt folk.